ओधवजीनो संदेशो.

सरखीओ ६ छे.

रघुनाथदासनो बनावेलो ते

छापी प्रसिद्ध करनार

बुकसेलर लालाभाई नगीनदास

पोताना शीळाप्रेसमां

अमदावादमां

झवेरीवाडमां नीशापोळमां शा॰

मूळचंद अनोपचंदना मका-

नमां छाप्यो.

संवत १९४५ सने १८८९

१५९ ओधवजीनो संदेसो.

ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ॥
महारा समजे मुजी मननो मेलजे ॥
कानुडो कपटीरे आपडो स्याम थया ॥
छण करीने छेतरीओ नहीं छेलजे ॥
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ॥ म्हारा० ॥१॥
आरता दिवसरे आवुं तपजाणती ॥
धरीनजाण्यां धूताराना ढंगजे ॥
पाणीडां पीजेरे घरेथुं पुछीजे ॥
जाणपणामां कीधो जेथुं संगजे ॥
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ॥ म्हारा० ॥२॥
जाणतेथ्यां जतांरे नंदने आंगणे ॥
वाण वराव्यां करतां घरनां कामजे ॥
जेपरे मीसेरे कोई मणतां माधवे ॥
पलके,पलके करती हुं प्रणामजे ॥
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ॥ म्हारा० ॥३॥
दीवडीजस मीरोवे हुरधी आवतां ॥
वडे करीने वजती वारमवारजे ॥
मोहनना मुखनां रे लेती भीडां ॥

लखोछा मुजने केहेती निरमलनाथने ।।
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ।। महाराज। ४।।
माळीयेथी छानां रे मेघा सायनां।
थारडीमां दातां गोरी गायजो ।।
दूधेने दहींओ रे हरीने सिंचतां ।।
में जाण्युं जे जुवण म्होरा पायजो ।।
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ।। म्हाराज। ५।।
वेरीडां कीधां रे ग्रजनारीओने ।।
वाहालां कीधां गोपी गीरधरलालजो ।।
कुंजडीओ पांखडीओ कुं नव कुलती।।
केम विसार्युं विठलजीओ व्हालजो ।।
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने ।। म्हाराज।। ६।।
जमाडी जमतां रे जीवन प्राणने ।।
पवन करीने पोढाडती पल्यंकजो ।।
जेवां रे सुखडां तो सुपने वही गयां ।।
वेरी विधाताओ लख्या आंकजो ।।
ओधवजी संदेसो केहेजो स्यामने।। म्हाराज।।७।।
आभूषण पेहेरतां करीने अति भलां ।।
मोर मुगटने कुंडळ ... ...
हालनी रीतिओ मोहन ... ।।

ओधवजीनो संदेसा.

नील नील नयणी केली नथले यानजे ।।
ओधवजी संदेसो केहेजे स्यामने ।। म्हारा० ।। ८ ।।

वासीदु वाणतां वरती मातनुं ।।
रुजे रन डीडे रसियाने अंगजे ।।
आज लडी आगणथी हरीनय मुकली ।।
शा मारे हरि तज्यो हमारो संगजे ।।
ओधवजी संदेसो केहेजे स्यामने ।। म्हारा० ।। ९ ।।

कुंभडांनी वातो रे क्यां लई राजवुं ।।
कहीजे छीजे पण कशुं नय माने कोयजे ।।
कुवाकरी छाया ते कुवामां समाय छे ।।
तस्करनी मा कोठीमां पेसी रोयजे ।।
ओधवजी संदेसो केहेजे स्यामने ।। म्हारा० ।। १० ।।

अमारा अवगुणने हरीना गुण घणा ।।
लेई नय करीजे यदा संघाते वेरजे ।।
रघुनाथना स्वामिने केहेजे एटलुं ।।
मणवा आवो मनमां राखी मेहेरजे ।।
ओधवजी संदेसो केहेज्यों स्यामने ।। म्हारा० ।। ११ ।।

गरबी. २९.

ओधवजी मायारे मेहेली केम गया ।।
केहोने वीरा शी छे हमारी वांकजे ।।

ओधवजीनो संदेसो

नेमेरा धयारे नंदना लालजी ॥
रणवगडमां रोतां मेहेलां रांडजने ॥
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुळने ॥१॥
धीरजनी पालोरे परथी सांभळो ॥
पेहेली प्रीत्ये हरया अमारा प्राणजने ॥
हाणजडां छेद्यांरे लींतर लेहीयां ॥
मर्म करीने मार्यां मोहनां बाणजने ॥
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुळने ॥२॥
आंबाने पीधांरे अरच्यां पावक्यां ॥
अेने अमारे अणधवी मीरांतजने ॥
लज्जनतो लोपीरे कुळनन लाजनी ॥
मोहन माटे तज्यां कुंटुंबने न्यातजने ॥
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुळने ॥३॥
वनोएं वलोपती फुलो त्यांहां जई ॥
केहेती फुलो लगो नसोध मातजने ॥
मळीगांने मीलेरे मणती महाराजने ॥
तेने मूसे कहती पर्णी कु वातजने ॥
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुळने ॥४॥
प्रभाते पाणीरे जमुनां कुजती ॥
गोवडीयामां सामा मळता स्यामजने ॥

अलबेलो फरतो रे अमथुं अति घणां ।।
लुठा अधरा ने तुं आयुं गामने ।।
ओधवजी माधवरे मेहेलीं केम गया गोकुलने ।। ५ ।।
ऊंघाडो रमतो रे म्हारे आंगणे ।।
छोकरडामां मागी पीलो छासने ।।
मांखणने मसीरे मथके नाखतो ।।
अजओलानी म्होरी जमने आरामने ।।
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुलने ।। ६ ।।
मेणावो करतो रे आडां नाकडां ।।
सुना घरमां जईने करतो सानने ।।
आणकडां खीलनं रे ओ अवसर आवतां ।।
दहीं मेरसडां पातो सहु ने काहानने ।।
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुलने ।। ७ ।।
मोलाने पज्योरे मांखण पोरतो ।।
राड लेईने करतो वसनी रेलने ।।
लाखेणी लीलारे अेवी लालनी ।।
आंत करीने करतो नवला खेलने ।।
ओधवजी माधवरे मेहेली केम गया गोकुलने ।। ८ ।।
विस्तारी पसारे कीर्ति फरती ।।
सांभळतामां थाय घणो संतापने ।।

रघुनाथना स्वामिज सरवे सांभळे॥
तमे तमारुं जुवो विचारी आपने॥
ओधवजी भाखरे, मेहुली हुमगया डोहोलने॥३॥

गरबीउं २.

ओधवजी अजाणा ते साधन शुं करे॥
झाळा विपतो प्रहनी प्रगटी आगने॥
संदेसो लाव्या रे जुग जोगने॥
नथी जमातो दाझ्या ऊपर डामने॥
ओधवजी अजाणा ते साधन शुं करे [illegible]॥
जोगीडां थईजे तो जगमां लाजीजे॥
लोगीडां केम थईजे लगायो लेपने॥
विस्वासे वसुंधुं घायल आपणे॥
अंगमांहेथी ऊपनी रंगनी रेलने॥
ओधवजी अजाणा ते साधन शुं करे [illegible]॥
संगमनी जुगती तो सरवे जाणीजे॥
समीप रहे पण शरीरनो नही संगने॥
एकांते वसवुं रे एकल आसने॥
लेप पडे नो पडे मननमां लंगने॥
ओधवजी अजाणा ते साधन शुं करे [illegible]॥३॥
फरीरी साध्यातुं तो रूप पामीजे॥

ओधवजीनो संदेसो.

दमन तजीने दिल करीजे दरपीण ज्ने ॥

देषने देखे रे दिल देदारमां ॥

पोकारीजे शुं प्रभु नथी प्रदेशां ज्ने ॥

ओधवजी अमणा ते साधन शुं करे ॥ व्हाला ॥ ४ ॥

संन्यासी थईजे तो सुख दुःख सांभरे ॥

वस्त्र तजीने वनमां करीजे वासज्ने ॥

पूरण प्रित विना तो प्रभुजी नहीं मळे ॥

देह दमनना दुःखडां जाणे मासज्ने ॥

ओधवजी अमणा ते साधन शुं करे ॥ व्हाला ॥ ५ ॥

गर्भनी तो जाणे रे ज्यां त्यां जपने ॥

नली भरा ने जाणे जुवनी जतन्ने ॥

अजगेजो मरीने नही थाउं आरज्ज ॥

लुलुं नहीं कांई देशीने पणी ज्ञातज्ने ॥

ओधवजी अमणा ते साधन शुं करे ॥ व्हाला ॥ ६ ॥

ब्राह्मण ते जाणे रे साच्या ब्रह्मने ॥

विप्र विवेक वेद तणो ते सारज्ने ॥

रूषी मत्ती रीझे रे हरीना रंगमां ॥

प्रेमे करीने पुन्यानंद कुमारज्ने ॥

ओधवजी अमणा से साधन शुं करे ॥ व्हाला ॥ ७ ॥

अट दरशन घणां ने तो दुःखडां जरां ॥

ओधवजीनो संदेसो

ओधवजी मारुं मोहन साथे मन जे ॥
ज्ञान गुंदारथ तो मनमां गमतुं नथी ॥
सुंदरवरने सोंप्यां तनमन धनजे ॥
ओधवजी अमणा ते साधन शुं करे ॥ व्हाला० ॥ ८ ॥
आ सारु जणातो रे नथी राजता ॥
जपतप साधन ज्ञान मांहीनुं काम जे ॥
चकोरनी आ विना तो वस्तु नहि मळे ॥
मधुकर जेनो तो न्यारो छे ठामजे ॥
ओधवजी अमणा ते साधन शुं करे ॥ व्हाला० ॥ ९ ॥
हरीपासे हतुं ते अमने आपीयुं ॥
अमपासेथी लीधी प्रेमनी पोठजे ॥
रघुनाथना स्वामिने केहेजो एटलुं ॥
हेत हतुं ते आप्युं हईआनुं होठजे ॥
ओधवजी अमणा ते साधन शुं करे ॥ व्हाला० ॥ १० ॥

गरबी २जी.

ओधवजी अम साथे रसीयो रूसणे ॥
रीसाया केम कोहो ने दिलनी वातजे ॥
मारीने घुंटीतो अमे नथी जाणीएजे ॥
मोहनजीना मनमां मोहोरी घातजे ॥
ओधवजी अम साथे रसियो रूसणे ॥ रीसाया० ॥ १ ॥

नहि एण सहु जाण्यां रे जोती जाळतां ॥
गुणवंत छे पण गायोनो गोवाळजी ॥
आंहीरडो शुं जाणे रे रसनी रीतडी ॥
कानुडो कांई कुडां पढावे आणजी ॥
ओधवजी अम साथे रसियो कृष्णे रीसाया ॥२॥
उपवन संगे रमया जेजन जणव्यां ॥
आणपणामां प्रीते करतां गेलजी ॥
मनडांनी वातो रे सहु मनमां रही ॥
मेली गया कांई कुब्जाकेरी केलजी ॥
ओधवजी अम साथे रसियो कृष्णे रीसाया ॥३॥
चपळे जमने चाल्यां रे जे चितळे ॥
पाटे जतां जूठो दियो कोलजी ॥
छोडरडे सरपे रे जमने छेतर्यां ॥
तजु गया जे तस्करनो शो तोलजी ॥
ओधवजी अम साथे रसियो कृष्णे रीसाया ॥४॥
अहि येरी जे जगीनो मुजने जीतवे ॥
सासरीयामां सासुनो संतापजी ॥
मानो ने नणंद रे आणे ओलडे ॥
पुराणलाग्यां पाडोशणनां पापजी ॥
ओधवजी अम साथे रसियो कृष्णे रीसाया ॥५॥

कुबजांनी येवाजे कुबजां सांभवे ।।
अंत समेतो कोयन आवे काम जो ।।
सगपणतो सोनुंरे पीतळ पीतळी ।।
बाळपणामां वेहेर करीगया स्याम जो ।।
ओधवजी अम साथे रसियो कृषणे ।। रीसाव्या ।।६।।

घणा नव आविरे छिडपी उलटयां ।।
हवीनो तो दोषन जाण्यों कांयजो ।।
परमेश्वर जाणीने प्रीते पूजतां ।।
हरजीने अम हवे करतां छांयजो ।।
ओधवजी अम साथे रसियो कृषणे ।। रीसाव्या ।।७।।

जाणकारा वागे छे जोबन पीरसता ।।
जमणकरीने जमडजे हरीनी थार जो ।।
सासुजी पुछेरे वहुअर सांभळो ।।
आणंद करतां आयडो वोरो छिम्यारजो ।।
ओधवजी अम साथे रसियो कृषणे ।। रीसाव्या ।।८।।

अपगुणने गुण रावे, अबळा रांकना ।।
वांकु घणो पण विनती संभळजे वेरजो ।।
रघुनाथना स्वामिने केहेजो जेरलुं ।।
घणी पर्व हवे प्रभु पधारो घेरजो ।।
ओधवजी अम साथे रसियो कृषणे ।। रीसाव्या ।।९।।

गरबी. धोळ.

ओधवजी आवजो क्यारे आवशो ॥
साधुं कोहोने तमे साधु जनने ॥
मात पिताने मळवा मोकल्यां हरी ॥
आहिरडामां कोणछे जीवनु जनने ॥
ओधवजी आवजो क्यारे आवशो ॥ साधुं० ॥१॥
अबळानां वचन तो कांई अटके नहीं ॥
ओधवजीने संभळाव्यां छे कुबजने ॥
अेनीने कालेरे जेम सहु मळीआं ॥
अंते अमने दई गयाछे दुःख जने ॥
ओधवजी आवजो क्यारे आवशो ॥ साधु० ॥२॥
सगानुं सगपणतो साधुं अेमछे ॥
प्रीतलडीनो पीतळ थईने नयनने ॥
पुरूषने प्रेमदानी साथे प्रीतछे ॥
कमळने जेम भमरने केहेवायजने ॥
ओधवजी आवजो क्यारे आवशो ॥ साधुं० ॥३॥
चरित्र संभारे सरवे गोपीयो ॥
रूवे घणुं आंखे आंसुं धारने ॥
कामने काळरे सरपे मेहेलीयां ॥
पालणीयामां दीठो प्रेमे पारने ॥

ओधवजी अलबेलो क्यारे आवशे ।। साखुं ।। ४ ।।
फरी एकु संभारे गौ गोवाळने ।।
फरी संभारे मातपिताने घरने ।।
फरी एकु संभारे सरवे साजणो ।।
चीतो वासमां फरे छे अंतरने ।।
ओधवजी अलबेलो क्यारे आवशे ।। साखुं ।। ५ ।।
फरीजे हे कृष्णजी आहियां आवशे ।।
आवी अमारां दुःखवी वहनने ।।
सदा सेहुडी भजीशुं धरी ध्यान हरीतणा ।।
आवी अमारां टाहाडां करशे तनने ।।
ओधवजी अलबेलो क्यारे आवशे ।। साखुं ।। ६ ।।
श्रीहरीजे कहाव्युं छे संदेसो सांभळो ।।
हरि कहे छुं नथी तमोथी दूरने ।।
पंथीजणा पांचेरे नेम व्यापी रह्यां ।।
नेम साधणे रह्यो छे भरपूरने ।।
ओधवजी अलबेलो क्यारे आवशे ।। साखुं ।। ७ ।।
जोग साधनने धरशो तो सुख पामशो ।।
हेलडीमां थाय तमने दरसनने ।।
जगतापिना स्वामिना वायक सांभळ्यां ।।
हांठ नठरे गोपीजननां मनने ।।

ओधवजी अलबेलो आरे जावशो ता व्हालुं नाथ ॥

गरबी ६ ठी.

ओधवजी आव्या रे पेगे प्रीतमां ॥
मधुरांपी हरी मोकल्या छे जेमने ॥
व्हालाने व्हाली रे प्रत आपेरुं ॥
गोपीजनना लेवा हां दृग प्रेमने ॥
ओधवजी आव्या रे पेगे प्रितमां ॥ मधुरांपी० ॥ १ ॥
गोकुणी आनी शोभा सुंदरी हुं ॥
नीरखीने आव्या नेहतणे लोचनने ॥
पुरुषोत्तम त्राणीने मणिया प्रेमसुं ॥
प्रीत रुपीने हराव्यां लोचनने ॥
ओधवजी आव्या रे पेगे प्रीतमां ॥ मधुरांपी० ॥ २ ॥
ठुराणता पुछे रे पासु हेयने ॥
हुयरमां संताणी सघणां जमने ॥
नरोत्तम ठुंठे रे सुमंग सांभरे ॥
माथुवे नहपमां डीपांरे धाम ने ॥
ओधवजी आव्या रे पेगे प्रितमां ॥ मधुरांपी० ॥ ३ ॥
पांचाळीओ पतो गुण पांगे अति घणां ॥
[illegible] ने अकुणी आमां मीतने ॥
[illegible] मंगळ टाळ्यां रे देह हरीतणां ॥

त्रणलोकमां कहावे छे पुन्य नीत्यजो॥
ओधवजी आव्यारे पेगेश्रीव्रजमां मथुरांथी॥४॥
आंगणीए आवीने सर्वे गोपीओ॥
रथ घुरया नंदतणे दरबार जो॥
अधरमी अक्रुरे वीर आव्यो हरी॥
तेघोडाने तनाते असवार जो॥
ओधवजी आव्यारे पेगेश्रीव्रजमां मथुरांथी॥५॥
आपणा स्वामिने तेडी जगवा॥
त्यां एणे मराव्यो छे कंस जो॥
मोसाळ लेईने पाछो वीर आव्यो हरी॥
मासीने ए लेवा आव्यो मंसजो॥
ओधवजी आव्यारे पेगेश्रीव्रजमां मथुरांथी॥६॥
जमुनामां नाहीने जेरले आविया॥
जुपंती एनो जाणो श्रीभगवान जो॥
रघुनाथना स्वामिनो सेवक ओळख्यो॥
अरसपरस त्यां दीधां चाळां मानजो॥
ओधवजी आव्यारे पेगे श्रीव्रजमां मथुरांथी॥७॥
इतिश्रीओधवजीनो संदेसो संपूरण लख्योछे.

समाप्त.

समाप्त.